



ת"פ 45326/03/18 - מדינת ישראל נגד אלכס דוידוב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 45326-03-18 מדינת ישראל נ' דוידוב
תיק חיצוני: 556057/2017
בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם אלכס דוידוב

החלטה

ביום 19.2.19 נגזר דינו של הנאשם והוטלו עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסרים מותנים, קנס בסך של 3000 ש"ח וצו מבחן למשך 12 חודשים.

ביום 21.2.19 הגיש ב"כ הנאשם בקשה להשבת פיקדון ותפוסים. במסגרת זו עתר להורות על השבת

הפיקדון הכספי מהליך מ"ת שקשור בתיק זה שמספרו 45361.03.18 (בסך 3000 ש"ח), כסף מזומן בסך של 4400 ש"ח שנתפסו בתיק העיקרי, טלפונים סלולריים ואופניים חשמליים.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשה וביקש לקבוע מועד לדיון בהתאם להחלטת בית משפט, פרט ב"כ המאשימה נימוקיו להתנגדות וציין, כי בטיעונים לעונש "**שכחו שני הצדדים להתייחס לנושא המוצגים, פיקדון כספי ותפוסים שקיימים בתיק**". בנוסף, הדגיש כי הנאשם הוכרז כסוכן סמים, בטיעונו בכתב עתר להורות על חילוט הרכוש והפנה לסעיף 36 לפיו רשאי בית משפט לדון בבקשה לחילוט גם לאחר גזר הדין.

ב"כ המאשימה טען, כי התנהלות הנאשם עולה עד כדי חוסר תום לב באשר שתק ולא טען בעניין זה. יחד עם זאת, אישר כי נפלה שגגה בהתנהלות המאשימה ובשים לב לסוג העבירות, משך הזמן הקצר שחלף ממועד גזר הדין ותכלית בקשת החילוט, עתר להיעתר לבקשה.

בתגובה לנימוקים המפורטים, מסר ב"כ המבקש כי חילוט אינה פעולה אוטומטית, ציין כי המאשימה

לא ביקשה להורות על חילוט המוצגים במועד הטעונים לעונש והדגיש כי אף לא טרחה המאשימה לציין זאת בכתב האישום. עוד הפנה לכתב האישום המתוקן בו הורשע המבקש ולעבירות (ראה סע' 6 לתגובה).

ב"כ המבקש הדגיש, כי אין לתביעה אלא להלין על עצמה וכי חילוט אינה פעולה אוטומטית ולפיכך מתבקש בית המשפט לדחות את הבקשה.



לאחר שעיינתי בבקשות ובתגובות להן, באתי לכלל מסקנה, כי יש להורות על השבת המוצגים כפי המבוקש ואין מקום, בנסיבות תיק זה, להורות על חילוט המוצגים.

גזר הדין ניתן ביום 19.2.19 כאשר ביום 13.1.19 במעמד הטיעונים לעונש לא עתרה המאשימה לחלט

מוצגים או תפוסים. לא זו אף זו, כתבי האישום, המקורי והמתוקן, אינם כוללים התייחסות למוצגים או התפוסים ו/או בקשה להורות על חילוטם.

מצופה היה מהמאשימה לעתור לחילוט סכומי הכסף והרכוש התפוס לכל המאוחר במעמד הטיעונים לעונש או אף סמוך לאחר מכן והעובדה כי עתירתם באה אל העולם מיד לאחר בקשתו של הנאשם עצמו להשבת הפיקדון הכספי והתפוסים, מדברת בעד עצמה.

אינני מקבל את הטענה לפיה, התנהלותו של הנאשם או בא כוחו עולה עד כדי חוסר תום לב, קל וחומר

במקום בו התביעה לא עתרה מלכתחילה לחילוט רכוש ולא ציינה זאת אף בכתב האישום המתוקן.

בנסיבות אלו, בהתחשב בפרק הזמן שחלף ממועד גזר הדין, הנסיבות המפורטות בגזר הדין, תסקיר שרות מבחן ועיתוי הגשת הבקשה מצד המאשימה, אני דוחה את בקשתה ומקבל את עתירת ב"כ הנאשם ומורה על החזרת התפוסים לידי בעליהם.

הפיקדון הכספי וסכום הכסף שנתפס יועברו (כפי המפורט בבקשה ובהסכמת הנאשם) לידי ב"כ הנאשם וכל זאת בכפוף לכל מניעה חוקית קיימת.

מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה למשך 15 ימים מהיום על מנת ליתן למאשימה אפשרות הגשת ערר על החלטה זו.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.